

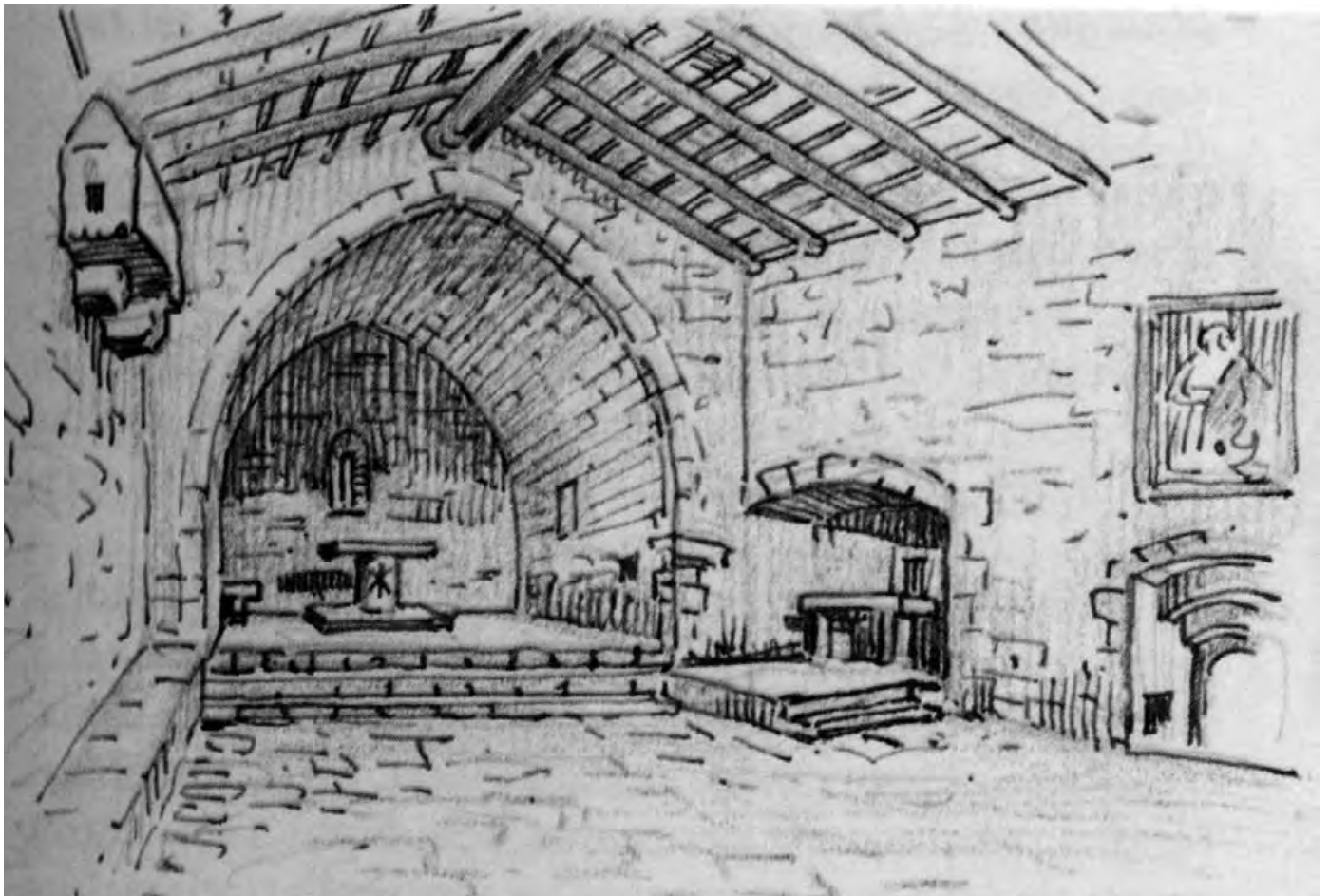
apunt sobre Sant Pere de Clarà

JOAQUIM RENART

El dibuixant i decorador Joaquim Renart va visitar Sant Pere de Clarà el 1925 convidat per la família Figueras. En el seu dietari va publicar l'anotació que tot seguit reproduïm acompanyada

d'un dibuix fet per ell mateix que ens remet a un paisatge ben diferent de l'actual.

26 de juny 1925

Dibuix de
Joaquim Renart

L'amic Jaume Figueras adquirí, en el terme d'Òrrius, més amunt d'Argentona, una propietat que, segons deia l'escriptura de venda, estava composta d'unes terres –bosc i cultiu–, una masia i uns corrals. Feta la compra i ja en possessió de l'heretat, vingué el posar en ordre el nou patrimoni. Desembrossats els corrals, treta la porqueria i aplegades les pedres i les runes que jeien per terra, es notà, amb la natural sorpresa, que es tractava

d'una antiga església romànica de no més ençà del segle XII. Calculeu la impressió! Una de les menjadores era un sepulcre de pedra, una gran llosa escantonada i que feia de travesser era l'ara de l'altar. Unes altres pedres corresponien a l'ara de l'altar de reserva, a la tarima, als peus d'altar, a la pica d'aigua beneïda, a la taula de posar el servei d'ofrena. Un vell pagès va dir que a l'entrada d'Argentona hi havia una rodera que estava segur que era la pila que aguantava l'ara. Es

treu el permís d'arrencar-la del lloc, es fa el trasllat i, efectivament, era el primitiu pilar. Una altra pedra amb inscripció –que havia recollit l'arquitecte Puig i Cadafalch– era de l'esglesia i commemorava el fundador de la comunitat, car hi havia hagut un convent de frares. Encara més: algú digué que devia existir una vella pintura de l'apòstol.

I quin espectacle de mar i pobles! Alguns estaven encara en l'últim dia de festa major (la fan per Sant Joan) i l'envelat tocant a

la platja estava a entrada plena.

Les terres conreades, la munió de pobles, l'esclat de vida corrent i allunyant-se de Barcelona com si volgués seguir l'empenta de la gran ciutat, la mar blava on l'horitzó obre noves perspectives a tota idea d'engrandiment convidaven al comentari d'actualitat i obrien el cor a l'esperança. Si n'hem passat i dit de coses!

En ser al Masnou, hem torçat enfilant el camí d'Argentona i d'allí a Òrrius. No ho coneixia. I ja a la finca del senyor Figueras, he pogut apreciar la importància arqueològica de la dita església retrobada. Sobrepuja fins i tot les explicacions donades. Caire de catacumba, amb l'altar al mig de l'absis per a oficiar el capellà de cara al poble. Totes les parets són d'obra vista i el sostre embigat. La porta d'entrada és baixa i amb tres arcades i la llum entra de faisó misteriosa. El paviment tot enllosat. A l'esquerra, un llarg pedrís de pedra. A la dreta, un altaret de reserva, emocionant de debò. A la paret d'enfront de l'entrada, el sepulcre que servia de menjadora.

Hem penjat el quadro de sant Pere, he fet un apunt de l'interior de l'església i hem sentit el xerroteig dels ocells en caure el Sol en aquella hora de calma i benaurança. Que n'és de bonica la pau del camp! I com ens acosta mes al Cel!

L'auto s'ha posat a roncar i hem emprès el retorn a Barcelona. Curta, però bella excursió.¹

1. Renart, Joaquim, *Diari 1918-1961. Volum tercer (1924 -1926)*, Barcelona: Curial Edicions Catalanes /Fundació Revista de Catalunya, 1998, p. 426.

la plaça Xica de mataró

MARIA JOSEP CASTILLO

El passat mes de maig va veure la llum aquest llibre escrit per una mataronina, de tema mataroní i fruit de l'autopublicació. La plaça Xica és un dels espais emblemàtics del centre històric de Mataró. El nom que porta es relaciona amb un altre de proper, la plaça Gran. Les dues tenen en el comerç l'eix de la seva activitat. Però com el seu nom indica, la Xica és com la germana petita d'un seguit d'espais públics que començarien una mica més amunt, a la plaça de Santa Maria, i acabarien una mica més avall, a

la plaça de la Peixateria. Fins i tot la seva "categoria" bascula entre plaça i carrer, l'anomenat Sant Cristòfol.

Pilar González-Agàpito, durant uns anys regidora de l'Ajuntament de Mataró, va néixer a la plaça Xica. El seu llibre és, doncs, un homenatge a l'escenari de la seva infantesa, on els seus

---

■ González-Agàpito, Pilar

■ *La plaça Xica, un petit món*

■ Mataró, 2013
